

[INTROLIGATORKA] sb f

N sg introlig(a)torka.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Żona introligatora: perfidus Esaias Iudaeus una cum Sophia Iosephowa introligatorka ad officium advoc. venientes [...] Decretum est tandem praefatam Sophiam introligatorka [...] fideiussoriam praestare debere [...] dicta Sophia introligatorka *CracArtific 1551 nr 311* [cf Iosephus introligator civis Crac. *CracArtific 1551 nr 43*]; ab Euphonia introligatorka *CracArtific 1552 nr 468*.

Cf INTROLIGATOROWA

MK